

Repetitio Clem. I. Ut Clericorum De Officio Ordinarii

Aufréri, Étienne

Leodii, 1702

Adde De Bonifacio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63069](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63069)

das, & illarum vigore possessores contra omnes viriliter nos tueri, secus autem credentes fatuos, & dementes reputamus, datum &c.

Occasione huiusmodi literarum maxima tunc fuit habita Parisiis disputatio, de potestate Papæ ac Regali auctoritate, de quo per *Petrum de Pallude in suo tractatu de potestate Ecclesiastica*. Multa autem alia fecit idem Bonifacius 8. qui in fine miserabiliter defecerunt, deditque exemplum cunctis Prælati ne alta saperent, sed forma facti gregis magis studerent amari à subditis, quam timeri: hic est de quo dicitur:

Intravit ut vulpes, regnavit ut leo, exivit ut canis.

Ita dicit Baldus *in tit. de natura feudi. Allegat Ioan. And. de quo vide in cap. I. de renunci. lib. 6.* Diffidium tamen ortum inter eundem Bonifacium, & dictum Regem Philipp. sedavit Benedictus 2. qui privilegia restituit, & libertates, quibus Rex ipse per Bonifacium fuerat privatus.

ADDE DE BONIFACIO.

Quam elegantem extravagantem Clemens V. Pontifex in favorem huius Philippi Regis Francorum ediderit supra notavi, nu. 5. Quod ad Bonifacium Pontificem attinet, ei merito tribuitur hic titulus. Bonifacius VIII Pon-

72 REPETITIO. CLEM. I.

Pontifex summus, lux mundi, regula morum, Ecclesiæ Doctor, patrius honor, & Iuris illuminator. Ista epitheta tribuit ei Dinus ab initio regularum Iuris, in sexto decretalium, quem librum ipse Bonifacius summus Pontifex suo jussu à tribus doctissimis viris, Ricardo de Patronibus Cardinali & Vicecancellario, Berengario Episcopo Bliterensi, & Guilhelmo Archiepiscopo Ebredunensi compositum & compilatum Anno 1298. publicavit: & Dinus quoq; eodem tempore Bononia multos annos Iura professus à Bonifacio Romam vocatus, præcipuam operam in ea compositione impendit: teste Cotta in Memorab. in verbo Iuris Civilis. Mattheus Boys D.

CONCLUSIO I. ET II.

58 Sed ut redeam unde digressus sum. Ex tribus quæstionibus, & aliis supradictis duas infero conclusiones.

Prima. Licet Iurisdictiones Ecclesiasticæ & seculares sint distinctæ, veruntamen à Papa Imperatoris Iurisdictione censetur emanare.

Altera Conclusio.

¶ Licet etiam Papa gladii temporalis exercitium non habeat, apud eum tamen suprema censetur esse potestas.

Longiorem prosecutionem huiusmodi materia exigeret, quia tamen alia etiam difficilia sum tractaturus, videat curiosus Augustinum de Ancho. late in libello de Potestate Ecclesiastica, à quo plura aliquibus tamen additis, extraxi. Videat etiam dictum Petrum de Pallude, & Doctores in locis superius allegatis, quorum rationes ad longum describere nolui, ne lectoribus esset tædio, taque hæc pauca non ægre feratis. Nunc ad alia transeundum;

QUÆ